

Treść Gen 1 wg UBG, wpisana w tabelkę obrazującą symetrie

⁽¹⁾ Na początku Bóg stworzył niebo i ziemię. ⁽²⁾ Ziemia zaś była bezładem i pustkowiem: ciemność była nad powierzchnią bezodporną wód, a Duch Boży unosił się nad wodami.

^(13a) Wtedy Bóg rzekł:

^(13b) Niechaj się stanie światłość! I stała się światłość. ⁽¹⁴⁾ Bóg, widząc, że światłość jest **dobra**, oddzielił ją od ciemności. ⁽¹⁵⁾ I nazwał Bóg światłość dniem, a ciemność nazwał nocą.

I tak upłynął wieczór i poranek - **dzień pierwszy**.

^(6a) A potem Bóg rzekł:

^(6b) Niechaj powstanie sklepienie w środku wód i niechaj oddzieli ono jedne wody od drugich! ⁽⁷⁾ Uczyniwszy to sklepienie, Bóg oddzielił wody pod sklepieniem od wód ponad sklepieniem; a gdy tak się stało, ^(8a) Bóg nazwał to sklepienie niebem.

^(8b) I tak upłynął wieczór i poranek - **dzień drugi**.

^(9a) A potem Bóg rzekł:

^(9b) Niechaj zbiorą się wody spod nieba w jedno miejsce i niech się ukaże powierzchnia sucha! A gdy tak się stało, ⁽¹⁰⁾ Bóg nazwał tę suchą powierzchnię ziemią, a zbiornik wód nazwał morzem.

Bóg, widząc, że były dobre, ⁽¹¹⁾ rzekł: Niechaj ziemia wyda rośliny zielone: trawy dające nasiona, drzewa owocowe rodzące na ziemi według swego gatunku owoce, w których są nasiona. I tak się stało. ^(12a,b,c) Ziemia wydała rośliny zielone: trawę dającą nasienie według swego gatunku i drzewa rodzące owoce, w których było nasienie według ich gatunków. ^(12d) A Bóg widział, że były dobre.

⁽¹³⁾ I tak upłynął wieczór i poranek - **dzień trzeci**.

^(14a) A potem Bóg rzekł:

^(14b) Niechaj powstaną ciała niebieskie, świecące na sklepieniu nieba, aby oddzielały dzień od nocy, aby wyznaczały pory roku, dni i lata; ⁽¹⁵⁾ aby były ciałami jaśniejącymi na sklepieniu nieba i aby świeciły nad ziemią.

I tak się stało.

⁽¹⁶⁾ Bóg uczynił dwa duże ciała jaśniejące: większe, aby rządziło dniem, i mniejsze, aby rządziło nocą, oraz gwiazdy. ⁽¹⁷⁾ I **umieścił** je Bóg na sklepieniu nieba, aby świeciły nad ziemią; ⁽¹⁸⁾ aby rządziły dniem i nocą i oddzielały światłość od ciemności.

^(18b) A widział Bóg, że były **dobre**.

⁽¹⁹⁾ I tak upłynął wieczór i poranek - **dzień czwarty**.

^(20a) Potem Bóg rzekł:

^(20b) Niechaj się zaroją wody od istot żywych, a ptactwo niechaj lata nad ziemią, pod sklepieniem nieba! ⁽²¹⁾ Tak **stworzył** Bóg wielkie potwory morskie i wszelkiego rodzaju pływające istoty żywe, którymi zaroily się wody, oraz wszelkie ptactwo skrzydlate różnego rodzaju.

Bóg, widząc, że były **dobre**, ^(22a) pobłogosławił je tymi słowami:

^(22b) Bądźcie płodne i mnożcie się, abyście zapełniały wody w morzach, a ptactwo niechaj się rozmnaża na ziemi.

⁽²³⁾ I tak upłynął wieczór i poranek - **dzień piąty**.

^(24a) Potem Bóg rzekł:

^(24b) Niechaj ziemia wyda istoty żywe różnego rodzaju: bydło, zwierzęta pelzające i dzikie zwierzęta według ich rodzajów! I stało się tak: ^(25a) Bóg uczynił różne rodzaje dzikich zwierząt, bydła i wszelkich zwierząt pelzających po ziemi.

^(25b) I widział Bóg, że były **dobre**.

⁽²⁶⁾ A wreszcie rzekł Bóg: Uczynimy człowieka na Nasz obraz, podobnego Nam. Niech panuje nad rybami morskimi, nad ptactwem podniebnym, nad bydłem, nad ziemią i nad wszystkimi zwierzętami pelzającymi po ziemi! ⁽²⁷⁾ **Stworzył** więc Bóg człowieka na swój obraz, na obraz Boży go stworzył: stworzył mężczyznę i niewiastę.

⁽²⁸⁾ Po czym Bóg im **blogosławił**, mówiąc do nich: Bądźcie płodni i rozmnażajcie się, abyście zaludnili ziemię i uczynili ją sobie poddaną; abyście panowali nad ptactwem podniebnym, nad rybami morskimi i nad wszystkimi zwierzętami pelzającymi po ziemi.

⁽²⁹⁾ I rzekł Bóg: Oto wam daję wszelką roślinę przynoszącą ziarno po całej ziemi i wszelkie drzewo, którego owoc ma w sobie nasienie: dla was będą one pokarmem. ⁽³⁰⁾ A dla wszelkiego zwierzęcia polnego i dla wszelkiego ptactwa podniebnego, i dla wszelkiego, co się porusza po ziemi i ma w sobie pierwiastek życia, będzie pokarmem wszelka trawa zielona. I tak się stało. ⁽³¹⁾ A Bóg widział, że wszystko, co uczynił, było **bardzo dobre**.

^(31b) I tak upłynął wieczór i poranek - **dzień szósty**.

⁽²⁻¹⁾ W ten sposób zostały ukończone niebo i ziemia oraz wszystkie zastępy jej [stworzeń]. ⁽²⁾ A gdy ukończył w **dniu szóstym** swoje dzieło, nad którym pracował, odpoczął **dnia siódmego** po całym swym trudzie, jaki podjął. ⁽³⁾ Wtedy Bóg pobłogosławił ów **siódmy dzień** i uczynił go świętym; w tym bowiem dniu odpoczął po całej swej pracy, którą wykonał, stwarzając.